

4 И рече Иосифъ на братїята си: приложите се при мене, молимъ. И они се приближиха. И рече: азъ (самъ) Иосифъ вашо братъ, което продадохте вѣе за Егѣпетъ.

5 Сега прочее не тѣжете, нито да ви се види жестоко, че мѣ продадохте за тѣка: понеже за сохраненїе живота не прати ме Богъ предъ васъ.

6 Защото там (е) втора година на-гладїата по землата: (остаиватъ) още петъ години, въ които не (ще да вжде) нито сѣрка нито жатва.

7 И Богъ ме прати предъ васъ за да сохранимъ у васъ преемствованїе на землата, и да учѣвамъ животатъ ви съ голѣмо избавленїе.

8 Сега прочее не ме пратихте тѣка вѣе, но Богъ: и направи ме отца во Фараона, и господина на-сичкїа мѣ домъ, и (да самъ) князь на-сичката земля Егѣпетска.

9 Прикѣрзайте, та идете коудъ отца ми, и речете мѣ: така казва Иосифъ твойо синъ: Богъ ме направи да самъ господинъ на-сичкїа Егѣпетъ: слѣзни коудъ мене, и не чекай:

10 И ще се вселишъ въ земля Гесенъ, и ще вждешъ близъ при мене, тыже и твоите синове, съ нихните свои синове, паствыте твои, и стадата твои, и сичко (иѣщо) колкото имашъ:

11 И ще те исхранимъ тамъ, (защото [остаиватъ] още петъ години на-гладїа,) за да непристигнешъ въ скѣдость, тыже и твой домъ, и сичко колкото имашъ.

12 И ето, очите ви гледатъ, и очите на-брата ми Венїамина, че устата ми говоратъ вамъ.

13 Скажете прочее на отца ми сичката слава моя во Егѣпетъ, и сичко (иѣщо) колкото